

نگاه کارشناس

دور از دموکراسی

کریگ موری

ترجمه: حسن بنیانچ

در اواسط اکتبر در خانه آزادی ازبکستان سخنرانی کردم . در این سخنرانی آن چه که طی زمانی کوتاه تجربه کرده بودم، به سادگی بیان کردم. من در تناقض با اظهارات جان هرست که پیش از من سخنرانی کرده بود، گفتم: من به جزئیاتی در مورد زندانیان سیاسی، رواج شکنجه و فقدان آزادی اولیه پرداختم. من در حالی این سخنان را ایراد کردم که از روسایم در لندن توبیخی را مبنی بر «تمرکز بیش از حد بر روی حقوق بشر» دریافت کرده بودم. ظاهراً وظیفه من این بود که با همقطار آمریکایی‌ام هم صدا شوم و از هم پیمان ازبک‌مان حمایت کنم. میخائیل اندرسون، روزنامه‌نگار دانمارکی بعدها در مورد گفت و گویی که با دیپلمات‌های آمریکایی پرامون سخنرانی من داشته بود، نوشته بود. از کسی شنیدم که گفته بود: «کار موری تمام است.» به نظر می‌رسید مردم ازبکستان از این که یک مقام ارشد از غرب از آرمانشان دفاع خواهد کرد، شگفت‌زده شده بودند. آنها به منزل من هجوم آوردند: قربانیان شکنجه، خانواده‌هایشان، خویشاوندان مفقودین، افرادی که مدارک تصویری بیشتری در اختیار داشتند یا نامه‌هایی که از دخمه‌ها به بیرون درز یافته بودند. من شروع کردم به ترسیم‌ی که همه مردم را به انقیاد کشانده بود. متوجه شدم که برای گرفتن اعترافات از مردم یک الگوی خاص وجود دارد؛ الگویی که یاد آور شهادت‌های یک پیرمرد مسلمان در دادگاهی بود که پس از ورودم به این کشور در آن حاضر شده بودم. او گفت اظهاریه‌ای را امضا کرده بود که مدعی بود دو تن از منتهمان – دو برادرزاده‌اش – از اعضای القاعده هستند و با بن لادن دیدار داشته‌اند. او ناگهان به گریه افتاد و گفت: «این حقیقت ندارد. آنها فرزندانم را در برابر دیدگانت شکنجه کردند تا من این اظهاریه را امضا کنم. ما کشاورزانی کوچک از اندیجان هستیم. از بن لادن چه می‌دانیم؟» تعداد اندکی بودند که نتوانسته بودند در مقابل اعتراف‌گیری‌ها مقاومت کنند. یک قیام اسلامی در این کشور در حال شکل گرفتن است – جنبش اسلامی ازبکستان که از گروه طالبان در کشور همسایه افغانستان حمایت کرده است. با این حال این جنبش هرگز به نیروی سیاسی جدی در ازبکستان تبدیل نشد و تلاش‌های دولت برای مرتب‌بست ساختن آن با بمب‌گذاری‌های سال ۱۹۹۹ تاشکند، با تردیدهایی از سوی بسیاری از تحلیل‌گران غربی مواجه شد. همزمان با اطلاعاتی که از شهروندان در موردبی‌رحمتی به‌شان انسانی‌شان دریافت می‌کردم، بر اساس توافق تبادل اطلاعات میان آمریکا و انگلیس، به اطلاعاتی از سوی سازمان سیا در ازبکستان دست یافتیم. این اطلاعات – که توسط سرویس‌های امنیتی در اختیار سیا قرار گرفته بود – به‌کارگیری همان الگوی دستیابی به اطلاعات که در اعتراف‌گیری‌ها انجام می‌گرفت را آشکار کرد.

✽ سفیر سابق انگلیس در ازبکستان منبع: واشینگتن پست

این روزها غالباً تصویری آرمانی از منطقه‌ای به نام «خاورمیانه» ارائه می‌شود که با واقعیت‌های موجود در آن چندان تناسبی ندارد. طرف‌های مخالف با متضادی با برداشت‌های متفاوت از پدیده‌ای به نام «خاورمیانه جدید» یا نوین؛ «خاورمیانه بزرگ» سخن به میان می‌آورند و در قالب آن برداشت و تصور آرمانی خود را نسبت به منطقه‌ای ارائه می‌دهند که تقریباً با واقعیت‌ها بیگانه است. در واقع بیشتر از اینکه این‌گونه برداشت‌ها وضعیت موجود در جغرافیای سیاسی یا فرهنگی یا حتی اقتصادی منطقه را نشان دهد، به صورت آمال و آرزوهایی است باید تحقق یابند یا کوشیده می‌شود تا از راه‌هایی که تجویز می‌شود به واقعیت تبدیل شود.حال آنکه کنش‌ها و کشمکش‌های موجود حکایت از چیز دیگری دارد. آمریکایی‌ها در تصور خود این منطقه را سنگ بنای یک دموکراسی در آینده می‌یابند که ظاهراً ابتدا قرار است از عراق شروع شده و سپس در سایر نقاط بسط یابد. دیگران این منطقه را مهد تمدن اسلامی تصو می‌کنند که باید به گونه گذشته دوران طلایی خود را امروز از نو احیا کند. تحلیلگران دیگری از یک خاورمیانه «حقیقی» دیگر حرف می‌زنند که امروزه به یک قطب اقتصادی در جهان تبدیل شده و سرمایه‌های عظیم بانک‌های بزرگ آمریکایی را به خود جذب می‌کند.

در نظر آنان کشورهای حاشیه خلیج فارس رشد اقتصادی شتابناکی را در پیش گرفته‌اند و در حال حاضر رتبه شانزدهم را در اقتصاد جهانی کسب کرده‌اند. تولید ناخالص داخلی طی سه سال گذشته رشد بالایی داشته است و سرمایه‌داران عرب در اقصی نقاط آسیا فعالیت می‌کنند. در باور آنها این رشد اقتصادی که بازارهای بورس در کشورهای عرب شاخص آن است، طلیعه یک اقتصاد جدید و پویا در منطقه را نوید می‌دهد که با خود طبقه‌ای متوسط و تحول‌خواه را به دنبال داشته و در آینده‌ای نزدیک چهره منطقه را دگرگون خواهد کرد. در یک برداشت دیگر اخیراً فرد هالییدی مقاله‌ای که در روزنامه الحیات چاپ لندن آن را منتشر کرد از یک «آسیای بزرگ غربی» سخن گفته است. به تعبیر او «از نیمه دوم دهه نود تاکنون منطقه جدید در حال پیدایش است که دیگر فقط یک خاورمیانه نیست بلکه یک آسیای بزرگ غربی است.» سایرین نیز به همین سبک و سیاق از منطقه‌ای سخن می‌گویند که از ثروت‌های عظیم نفتی برخوردار است و رژیم‌هایی بر آن حکم می‌رانند که روز به روز در پی قدرتمندتر ساختن خویش هستند و بنابراین منطقه‌ای که در آن قدرت سیاسی و نظامی در کنار ثروت‌های انبوه نفتی جمع

عالم‌دسیاسی

خاورمیانه‌ای که می‌شناسیم

محمدعلی عسگری

شده باشد می‌تواند توسعه‌ای سریع و همه‌جانبه را شاهد باشد و مآلاً به توسعه فرهنگی و فکری نیز منجر شود. از این رو باید در آینده نزدیک شاهد یک جهش بزرگ تاریخی باشیم که به تعبیر بعضی از این افراد می‌تواند تمدن امروز بشری را سر وته کرده و دوباره به گهواره اولیه‌اش یعنی بین‌النهرین بازگرداند. اما واقعیت‌های تاریخی طی نیم‌قرن گذشته تاکنون کارنامه‌ای را از خاورمیانه ارائه می‌کند که در آن ده‌ها جنگ اتفاق افتاده و چندین رژیم سیاسی زیر و رو شده‌اند و میلیاردها لیتر نفت از دل صحراهای داغ استخراج و به کارخانه‌های آن سوی جهان سرازیر شده و با این‌وصف این منطقه همچنان یکی از عقب‌مانده‌ترین مناطق جهان از نظر توسعه و تکنولوژی است. رشد سیاسی و فرهنگی در این منطقه فاجعه‌بار است و آن همه ثروت‌های طبیعی و رژیم‌های قوی شوکت حاصلی جز عقب‌ماندگی، انحطاط و مصیبت نداشته است. نگاهی کوتاه به همین وقایع اخیر نشان می‌دهد که این منطقه نه در آستانه ورود به تمدنی بزرگ یا نوین که در آستانه ورود به جهنمی سوزان و آتشناک است که در چشم به هم‌زدنی می‌تواند همه چیز را خاکستر کند. حوادث دو ماه اخیر لبنان یکی از این نمونه‌ها است. همین حادثه در فلسطین اتفاق افتاده بود. به غیر از این منطقه نظیر چنین حوادثی را در کجای جهان می‌توان شاهد بود؟ در همین ناحیه از جهان است که با میلیاردها دلار هزینه جنگی که راه می‌افتد، رژیمی سرنگون می‌شود و در پی آن به جای آنکه مردم عراق پس از اسارتی طولانی

به بهشت آزادی و دموکراسی قدم بگذارند در کام جهنمی فرو می‌روند که در آن برادر، برادر را

نمی‌شناسد و هم‌کیش، هم‌دین خود را طعمه انفجارهای انتحاری و بمب‌های متعدد می‌کند. طی

سه سال گذشته به تأیید مقامات عراقی در این کشور

به طور متوسط روزانه یکصدنفر قربانی حوادث تروریستی شده‌اند و هر روز کارشناسان هشدار

می‌دهند که عراق در ورطه جنگی فرقه‌ای و داخلی گرفتار آمده است.

در سایر کشورهای منطقه هم وضعیت مشابهی حکمفرما است. در همان کشورهای ثروتمند عربی که

در اقصی نقاط جهان قصرهای افسانه‌ای، شرکت‌های غول‌پیکر و آسمان‌خراش‌های حیرت‌آور می‌سازند،

هنوز زنان یعنی نیمی از جمعیت‌شان حق رای ندارند

و از نظر فقر فرهنگی و بی‌سوادی بالاترین رتبه‌ها را

احراز می‌کنند. در برخی از همین کشورها هنوز زنان حق رانندگی ندارند و بدتر از این آنکه ۹۰ درصد از

زنان نمی‌خواهند چنین امتیازی داشته باشند حال آنکه

در همین کشورها سالانه میلیاردها دلار صرف خرید

پیشرفته‌ترین هواپیماهای جنگی می‌شود و طبقه اشراف

آن در ثروتی افسانه‌ای غوطه‌ورند. متهم‌دترین

کشورهای عرب منطقه به لحاظ تاریخی، مصر، لبنان و عراق است که وضعیت هریک بدتر از دیگری است.

در کشوری چون مصر که هنوز سالانه محتاج چهار

میلیارد دلار کمک‌های آمریکا است، یک

رئیس‌جمهور برای پنجمین دوره متوالی (و هر دوره

شش ساله) با بیش از ۹۰ درصد از آرا پیروز می‌شود و

هنگامی که در آستانه مرگ قرار می‌گیرد راهکاری را

جست‌وجو می‌کند تا بتواند طی آن فرزندش به همین

شیوه به ریاست جمهوری برسد. در یمن همین قصه

به نحو دیگری ادامه دارد و در سوریه نیز این داستان

تجربه شد. بعضی آمارهای مربوط به توسعه در این

منطقه نشان می‌دهد که ۴۰ درصد از افراد بالای ۱۸

سال– یعنی مجموعاً ۶۵ میلیون نفر– بی‌سوادند و به

زودی تعداد بیکاران به ۲۵ میلیون نفر خواهد رسید.

زنان تنها ۵/۳ درصد از کرسی پارلمان‌ها را در اختیار

دارند و بیش از ۵۰ درصد از جوانان در جست‌وجوی

راهی هستند که به سایر کشورهای جهان مهاجرت

کنند. بعضی آمارهای دیگری می‌گوید میزان استفاده از

اینترنت ۱/۶ درصد و میزان تیراژ کتاب‌ها، مجلات و

روزنامه‌ها نیز روشن است که به اندازه کافی سطح سواد

و رشد فرهنگی را در این جوامع نشان می‌دهد. طی

۵۰ سال گذشته از دستاوردهای علمی، هنری،

فلسفی و ادبی در این گوشه از کره زمین تقریباً هیچ

خبری نیست و در عوض مهم‌ترین اخباری که از این

منطقه به جهان مخابره می‌شود مربوط به جنگ‌ها،

کشتارها، رقابت‌های تسلیحاتی، ترورها، کودتاها و

حرکت‌های برق‌آسا است که یک شبه همه چیز را زیر و

رو می‌کند و در همان حال هیچ تأثیری در رشد و

پیشرفت جامعه ندارد.

به راستی باید پرسید آن خاورمیانه «جدید، نوین،

بزرگ و ...» که این روزها از آن بسیار سخن گفته

می‌شود کجا است و این رویای شیرین قدرتمندارانی

که قصد هژمونی بر منطقه را دارند چگونه تحقق عینی

پیدا خواهد کرد؟

آیا طرح چنین رویاهایی به تنهایی کافی است یا برای

توسعه و پیشرفت منطقه باید به دنبال راهکارهای دیگری

بود؟ تجربه نیم‌قرن گذشته نشان می‌دهد که قدرت‌های

تسلیماتی و ثروت‌های نفتی آن زمان که تنها در دست

حیات‌های حاکمه باشند و در خدمت جاه‌طلبی‌های

آنان قرار گرفته باشد هیچ پیشرفت و تمدنی را به بار

نخواهد آورد. این پیشرفت زمانی حاصل خواهد شد

که جوامع قدرتمند و مرفه باشند و به جای اقتصاد دولتی

بخش خصوصی فعال شود و به جای نظام‌های

سلطه‌گر و مستبد توده‌های مردم در یک مشارکت

سیاسی شفاف بتوانند دست‌اندرکار ساخت و ساز

جامعه خود باشند و نسل‌های جوان‌تر به جای

مهاجرت یا به تعبیر روشن‌تر «فرار» از سرزمین مادری

استعداد و انرژی خود را در جهت ترقی و تکامل کشور

خود به کار گیرند. خاورمیانه نوین یا جدید زمانی تحقق

خواهد یافت که به جای حاکمان، مردم در این منطقه

تصمیم‌گیرنده باشند و صدای آنها شنیده شود.

اندیشه سیاسی

نگاهی به پیامدهای سیاسی اندیشه کی‌پرگور

حوزه عمومی و قدرت سیاسی

نادر شهریوری

هیوبرت دریفوس در این رابطه می‌نویسد: «یورگن هابرماس در کتاب دگردیسی ساختاری حوزه عمومی تاریخ آنچه را حوزه عمومی (public sphere) می‌نامد در اواسط قرن هجدهم می‌گذرد. او توضیح می‌دهد که در آن زمان مطبوعات و قهوه‌خانه‌ها، به مکان شکل جدیدی از بحث سیاسی بدل شدند. این حوزه جدید گفتار سیاسی به طور ریشه‌ای با دولت‌شهر یا جمهوری دوران باستان متفاوت بود. حوزه عمومی مدرن در حکم بیرون بودن از قدرت سیاسی بود. . . . افکار عمومی درست به دلیل اینکه معطوف به کسب قدرت سیاسی نیست، از هر روحیه هواداری متعصبانه‌ای به دور است. روشنفکران دوران روشنگری حوزه عمومی را فضایی می‌انگاشتند که در آن تأمل عقلانی و بی‌طرفانه که باید دولت و زندگی انسانی را هدایت کند، می‌تواند نهادینه و سازماندهی شود. . . . همچنان که مطبوعات مباحثه همگانی را به خوانندگان بیشتر و بیشتری از شهروندان عادی گسترش می‌دادند اما در طول قرن بعدی (قرن نوزدهم) به یمن گسترش روزنامه‌ها، حوزه عمومی به شکل فزاینده دموکراتیک شد. . . . همچنان که حوزه عمومی با تأثیر یافتن مطبوعات گسترش می‌یافت قلمرو افکار عمومی به صورت قلمرو افراد پرشمار و میان‌مایه ظاهر شد. «به نظر می‌رسد کی‌پرگکور شیوه زندگی سیاسی دولت‌شهرهای یونانی را لااقل به خاطر آنکه صرفاً یاد بیاورده و آنچه را که در شهروندان اراده می‌کردند به صورت تصمیمات سیاسی اعمال می‌کردند و در واقع نمایزی میان حوزه عمومی و قدرت سیاسی نبوده‌است را به مراتب بر دوره مدرن ترجیح می‌داده‌است و البته این درست عکس آن چیزی است که هابرماس فکر می‌کند.» . . . از نظر او (کی‌پرگکور) خطر عمیق‌تر همان چیزی است که هابرماس در رابطه با فضای عمومی آن از تحسین می‌کند، یعنی آنچه کی‌پرگکور این‌گونه بیان می‌کند: عموم باعث نابودی همبستگی و تعیین فردیت می‌شود بنابراین حوزه عمومی مفلس‌ان همه‌جا‌حسب‌ری را رواج می‌داد که دلخواهانه در برابر روال‌های محلی بی‌طرف می‌مانند، روال‌هایی که موضوعات خاص از آنها برمی‌آیند و باید از طریق کنشی متعهد به حل و فصلشان پرداخت. پس آنچه که به نظر می‌آید فضیلت‌خرد بی‌طرف روشنگر است، «آنچه به راستی مایه وحشت کی‌پرگکور شده است آن است که انسان‌های این دوره نمی‌توانند تصمیم بگیرند، انتخاب کنند، درگیر شوند و تجربه کنند و مسئله تفکیک و جدایی حوزه عمومی از قدرت سیاسی به این معنا است که افراد صرفاً تفسیر می‌کنند و البته به مدد انفجار اطلاعات در هر موردی نیز مفسر و صاحب‌نظرند بدون اینکه سر در گرو فکر یا ایده‌ای داشته باشند و به آن عمل کنند و این آن «فردی» نیست که کی‌پرگکور ستایشش می‌کند؛ فردی که همه زندگی‌اش را بر سر اعتقادش به خطر می‌افکند و شجاعت رویارویی با مرگ را دارد. کی‌پرگکور در یادداشت‌های روزانه در سال ۱۸۵۰ می‌نویسد: «هولناک‌ترین چیزی که به انسان عطا شده است حق انتخاب و آزادی است. اما با این همه او همه زندگی‌اش را بر سر اعتقاداتش گذاشت و به راستی در زندگی‌اش چیزی قهرمانانه وجود دارد و همان‌گونه که خودش می‌گفت: «کسی که بتواند در جهان «تتها» بایستد و فقط با وجدانش رای بزند، آن کس قهرمان است.»

ردیف/شهر/شهرستان	منطقه مخابراتی	مراکز مخابراتی	ردیف/شهر/شهرستان	منطقه مخابراتی	مراکز مخابراتی
۱ تهران	۲ شهید مفتح	۱۷ کرج فاز ۴مهرشهر کرج ۱۰	شهید فهمیده		
۲ تهران	۲ سلمان فارسی	۱۸ پاکدشت	استان تهران	توچال	
۳ تهران	۳ شهید دیالمه	۱۹ پاکدشت	استان تهران	پارچین (لامک)	
۴ تهران	۴ آیت ا...ا کاشانی	۲۰ فیروزکوه	استان تهران	امین آباد	
۵ تهران	۴ سعادتمند	۲۱ شهریار	استان تهران	بکه	
۶ تهران	۵ مهدیه	۲۲ بومهن	استان تهران	شهید قطاری (باغ کمش)	
۷ تهران	۵ شهید منتظری	۲۳ حسن آباد	استان تهران	شهید سلیمانی (حسن آباد)	
۸ تهران	۵ شهید خوشقدم	۲۴ دماوند	استان تهران	دماوند	
۹ تهران	۶ شهید محسنیان	۲۵ دماوند	استان تهران	شهید احسانی (آبعلی)	
۱۰ تهران	۶ شهید کرمی	۲۶ شمیرانات	استان تهران	لاان	
۱۱ تهران	۶ شهدای شهرک دانش	۲۷ شهر قدس	استان تهران	وردآورد	
۱۲ تهران	۷ شهید آیت	۲۸ رباط کریم	استان تهران	آدران	
۱۳ تهران	۸ شهید مدنی	۲۹ رودهن	استان تهران	شهید ازدری (مهرباد)	
۱۴ کرج	فردیس ۲ کرج ۲	خاتم الانبیاء	۳۰ ساوجبلاغ	استان تهران	آجین دوجین
۱۵ کرج	عظیمیه کرج ۸	آیت ا...ا طالقانی	۳۱ اسلامشهر	استان تهران	انبیاء
۱۶ کرج	کارخانه قند کرج ۸	شهید رشیدی			

روابط عمومی و راهبردی شرکت مخابرات استان تهران

www.tct.ir

آگهی فراخوان عمومی مناقصه

شماره ۸۵/۲۱۸ (دو مرحله ای)

نوبت دوم

طرح توسعه شبکه کابل ۱۰۰۰۰ شماره شبکه کابل مرکز ولی عصر ماهشهر (فاز دوم) همراه با عتريال به شرح

مشخصات ذیل: طبق شرایط و مشخصات فنی مندرج در اسناد مناقصه با شرکت های حقوقی اقدام نماید ،

لذا متقاضیان می‌توانند جهت کسب اطلاع و دریافت مدارک ظرف مدت ده/ ۱۰ روز از تاریخ نشر آگهی پس از واریز مبلغ ۵۰/۰۰۰ ریال به شماره حساب ۹۱۱۸۴ بانک ملی شعبه مرکزی اهواز و ارسال کلیه مدارک سجلی شرکت به نشانی:

اهواز، کیانیارس، خیابان ۱۷شرقی، مجتمع فنی واداری، طبقه اول، مدیریت تدارکات و خدمات،واحد قراردادها، اتاق ۱۳۸مراجعه و نسبت به اخذ اسناد مناقصه اقدام و یا با شماره تلفن: ۰۶۱۱-۳۳۳۷۶۶۶ و یا نمابر:

۰۶۱۱-۳۳۳۱۲۵۲ تماس حاصل نمایند و یا به آدرس: ماهشهر، اداره مخابرات مراجعه و یا با شماره تلفن:

۰۶۵۲۲۳-۲۲۱۲۱ تماس حاصل نمایند.

ضمناً ارجاع کار به شرکت های ایرانی و یا مشارکت شرکت های ایرانی – خارجی صرفاً به شرط داشتن حداقل ۵۱٪

سهم ارزشی کار برای طرف ایرانی میسر خواهد بود .

شرکت در رد یا قبول پیشنهادات واصله مختار است . ضمناً هزینه درج آگهی به عهده برنده مناقصه می‌باشد.

ردیف	نوع کار	مقدار /مترائ
۱	حفاری و کابل کشی خاکی مسیر اول	۳۶۳۲۵ متر
۲	کابل کشی خاکی مسیر دوم هم مسیری	۳۶۷۵ متر
۳	نصب لوله پست	۴۷۲ عدد
۴	مفصل بندی ترمینه پست	۱۰۴۵۰ زوج
۵	مفصل بندی آی بونه	۲۶۰۳۵ زوج
۶	مفصل بندی مرکزی	۶۵۴۰۰ زوج
۷	مفصل بندی ترمینه کافو	۲۸۲۵۰ زوج
۸	حفاری و کابل کشی خاکی به عمق ۱۲۰ CM	۳۷۱۰ متر
۹	کابل کشی کانالی فیبر	۳۹۰۰ متر
۱۰	نصب سابداکت و طناب کشی	۳۹۰۰ متر
۱۱	نصب لوله PE	۳۷۱۰ متر
۱۲	نصب کافو ۲۴۰۰ زوجی	۱ عدد

مدت زمان اجرا: ۸۰ روز

مبلغ تضمین شرکت در مناقصه : -/۱۳/۹۵۷/۰۰۰ ریال

بازگشایی پاکت مورخ: ۸۵/۶/۲۶